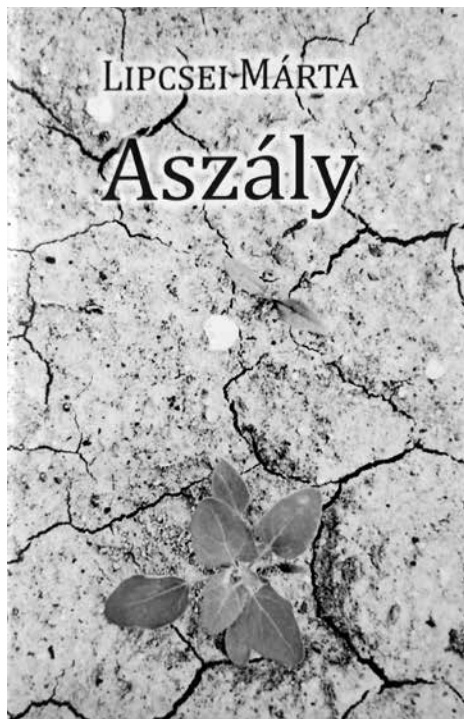

Jelek aszályban

Szürke, repedezett föld, megbarnult, pusztuló növények – talán többünkben is ezek a képek jelennek meg Lipcsei Márta nagyváradi költőnek, lapunk egyik alapítójának 2024-ben, a budapesti Hungarovox kiadónál megjelent verseskötetének címét olvasva. *Aszály* – szárazság, szomjúság, vízhiány aszszociálhatunk tovább a címről, bár a kötet borítóján (ezt Pereszlényi Helga tervezte) megjelenő élő, zöld növényke mégis azt üzeni, a föld – vagy éppen a lélek – mélye tartogat még annyi nedvet, ami a túléléshez, a jobb idők kiváráshoz kell.

A kötet két versciklusa, a címadó *Aszály* és a *Kitapintható jelek* két időszak verseit gyűjti össze. Az első, a címadó ciklus római és arab számokkal jelölve összesen kilenc, tíz-tíz verset magába foglaló csokrot tartalmaz, ezeket 2022 novembere és 2023 januárja között írta Lipcsei Márta. A második ciklus, a *Kitapintható jelek* versei 2023 októbere és 2024 februárja között keletkeztek, az *Elmulás*, a *Haláltánc*, az *Életerő*, a *Jövő észlelése* és a *Lélekvarázs* címeket viselő egységek szintén tíz-tíz verset tartalmaznak.

A második ciklus címei magukért beszélnek, és ugyancsak komoly, elgondolkodtató témák jelennek meg az első kör verseiben is. Mindannyian tudatában vagyunk annak, hogy földi életünk véges, hogy a betegség is lehet ennek része, ám hajlamosak vagyunk arra, hogy elhesszegessük a komor gondolatokat, míg viszonylag épek és egészségesek vagyunk. A

költő azonban szembenéz ezekkel a helyzetekkel is, nem rejtőzködik és nem hárit: „előbb a bölcső, majd a ravatal” (VI/8) – rajzolja meg az élet ívét egyetlen mondatban, és ez az a pálya, amit mindannyiunknak végig kell járnunk. Az út sokszor nehéz és fájdalmas, annak vége pedig minden szívdobbanással közelebb kerül: „látja beteg csigolyákban dalol az élet” (I/1), „véraláfutásos szemünk új gyötrelmeket / lát majd hozzáedződve a halálhoz” (III/5), „a fent és lent között / a fájdalom közönybe öltözött” (V/2), „Elhasznált életruhánk foszlik / egy időre talán tartósítjuk / az ifúságot (...)” (VIII/7), „A vörösvér-

sejteket kéne / a lábujjaidba eljuttatni / az artériában dugó keletkezett” (*Haláltánc/4*), „Bennünk az öregség / botra támaszkodik” (*Lélekvarázs/7*), „a vég csendje zümmögve / várja az érkező halált (*Lélekvarázs/5*).

Lipcsei Márta érzékletes képekkel festi meg az időskor nehézségeit, de a szerző nemcsak befelé, hanem kifelé, a külvilágba is tekint, hiszen a kötet verseinek visszatérő motívuma a háború is: „használhatatlanok a holtak / talán vége lesz a háborúnak” (*III/1*), „az események (géppisztollyal) / egymást magyarázzák” (*III/2*), „(...) míg a tankok / nyomain Isten vére folyik.” (*VIII/3*), „Drónok lebegnek / remeg a levegő / Házak romjain / háborús temető” (*A jövő észlelése/8*).

A földi, fizikai világ képei és a transzcendencia egyaránt megjelennek a versekben: „Sörény-sugarakkal

kel fel a Nap” (*V/6*), „halálfehéren havaz a Hold” (*VI/4*), „Gyantát izzad a zöld fenyő” (*VIII/10*) „napot nem látni / csupasz fák között” (*Életerő/2*), „Tavaszi méhek zümmögnek / keresik a kinyílt virágokat (*Lélekvarázs/10*), „Isten kötelessége az imákat meghallgatni” (*I/8*) „Krisztus keresztyére feszítjük megmaradt életünk” (*VI/2*) „néha visszarepülünk / a teremtés tág terébe” (*Elmúlás/2*), „Isten csak néz lehet megbánta / hogy saját képére teremtett (*A jövő észlelése/9*).

Az idézettek mellett azonban nagyon sok szépséget rejteget a szerző kötete, és a versekben megtaláljuk a reményt és a megbékélést is. Lipcsei Márta kötete megrendelhető például a konyvespolc.ro és a bookline.hu oldalakon is.

Fried Noémi Lujza